

La polul opus... un grăunte de speranță

Te-ai gândit vreodată la tine cu adevărat?... Ai căutat vreodată înțelesuri mai mult decât subînțelese din ființa ta? Cum reușești să ajungi acolo unde-ți e hărăzit fără să te umpli de năprasnicul vifor al societății post-comuniste, capitaliste, atunci când știi și vezi pe unde o iau cărările tale? Vezi, observi și investighezi fiecare detaliu ce compune lumea în care te afli, cauți răspunsuri la care replicile stau în suspans sau pur și simplu nu vor să coboare din acel haos filozofic ce s-a format deasupra viziunii tale sedimentate asupra existenței. Este greu, din ce în ce mai greu iar singura ta salvare pare a fi, pentru moment, raftul cu cărți pe care atent le-ai selecționat pentru a-ți forma gândirea, cea care te va purta prin tot acest haos social al vieții și poate sfaturile date

de vreun slujitor al intelectualismului grobian scos parcă forțat din bagajul cultural al unei perioade neînsemnate. Nu, nu este o lamentare, nici o pătrundere forțat filozofică a dilemei conștiinței sau a neliniștilor sufletești, este pur și simplu o încurajare, un îndemn la solidaritate și credință, cea adevărată, menită a te susține pe un drum sigur, din care nu te vei întoarce automat la primul obstacol întâlnit. Văd, ești nehotărât... o iei ba în stânga, ba în dreapta și nu te poți decide. Te vezi scufundat în personalitatea ta formată de perioada tulbure a copilăriei, adolescenței și ți-e frică să nu te schimbi cu 180 de grade față de ce erai. Nu, nu accept resemnări... nu vor face decât să te ducă la amânări și întreruperi ce vor schimba radical progresul tău. Îl vor întoarce la faza incipientă sau chiar te

vor da peste cap. Din fiecare parte primești lovituri, ești înconjurat de atâta informație încât simți că nu mai faci față și te închizi în propria carapace până când furtuna se mai liniștește. Îți dau un sfat: adună-te!... Este singurul mod în care pot face ceva pentru neliniștea ta și felul meu de a-ți fi alături. Începe prin a face progrese mărunte și durabile, observă-ți mersul și consolidează-ți-l prin credință, roagă-te de fiecare dată când cedezi sau simți că dai înapoi... îndura greutatea și ai speranță, gândește-te la cât de mult bine poți face atât ție cât și celor din jur și nu aștepta recunoaștere imediată, fiecare are la rândul său un drum greu. Vezi și partea plină a paharului și scoate orice fel de îndoială din mintea ta (adu-ți aminte că cine se îndoiește de Dumnezeu nu respectă Crezul, nu respectă poruncile Lui și deci nu crede cu adevărat). Folosește credința că pe o armă sigură și mergi înainte fără niciun fel de teamă, din greșelile pe care le vei face vei învăța, iar Domnul este bun și nu te va lăsa să greșești amarnic! După fiecare progres du-te și roagă-te Lui, și cere-I mai mult, du-te la slujbe și ține canoanele bisericesti! Împacă-te cu lumea și deschide-te cu sufletul celor din familia ta! Vei observa că mersul lucrurilor se va schimba radical iar tu vei fi alt om! Este greu,

știi, este atât de greu încât simți că nu poți răzbate, dar asta o spui acum, nu o vei mai spune și la jumătatea drumului, pentru că te vei observa, vei vedea că ești altcineva iar valorile tale vor fi altele! Te vezi cum erai și cum ești acum, sunt două persoane diferite, dar negura în care te aflai, în care nu credeai și te amărai a fost luminată de ceva, o licărire ce te-a scos treptat și te-a adus aici, la viață, unde respiri un aer curat și zidurile cetății tale sunt de neclintit... La polul opus... un grăunte de speranță!

Articol scris de Alexandru Cociorva